

טאנאבאטה

七夕さま

TANABATA

אגדה יפנית

לפני הרבה זמן חי בכפר אדם צעיר. יום אחד,
כשעבר ליד אגם בדרכו הביתה מעבודה, ראה
בגדים יפים, היפים ביותר שראה אי-פעם,
מונחים על חוף האגם. הם מצאו חן בעיניו והוא
שם אותם כבר בסל שלו כשפתאום שמע קול.
"סליחה" אמר מישהו. הצעיר נבהל ואמר "מי
קורא לי?"

ענתה לו נערה יפה "כן, זו אני. אנא תחזיר לי
את בגדי נוצות שלי. אני אלילה וחיה בשמיים
ורק ירדתי כדי להתרחץ באגם. בלי בגדים אלה
לא אוכל לחזור."

הנערה נראתה כאילו עוד מעט תפרוץ בבכי,
אך הוא החליט לא להיענות לבקשתה ואמר
"מה? בגד נוצות? לא ראיתי כזה."
האלילה נאלצה להישאר על הארץ ולחיות אתו.

שמה של האלילה היה טאנאבאטה. היא התחתנה עם הצעיר כמו אישה רגילה והם חיו יחד באושר. אבל אחרי שנים אחדות, כשהצעיר עבד בשדה, טאנאבאטה מצאה את בגד הנוצות שלה מוטמן בין קורות הגג. "ידעתי. הוא הסתיר אותו" חשבה. היא לבשה את בגד הנוצות ומיד הרגישה כמו האלילה שפעם הייתה.

כשהצעיר חזר הביתה הופתע לראות את טאנאבאטה עומדת לפני הבית לבושה בבגד נוצות. היא התחילה להתרומם לשמיים וקראה לצעיר "אם אתה באמת אוהב אותי, תארוג אלף זוגות סנדלי קש ותטמין אותם סביב עץ הבמבוק. אם תעשה כך, נוכל לראות שוב זה את זו. אנא, עשה כך ואני אחכה." היא התרוממה כל פעם יותר גבוה וחזרה לביתה בשמיים.

הצעיר הצטער מאוד אבל כבר למחרת התחיל
לארוג סנדלי קש. הוא ארג אותם ביום ובלילה
ובסוף כשגמר את כל האלף, הטמין אותם
סביב הבמבוק.

מיד העץ התחיל לגדול ונעשה כל פעם יותר
גבוה. הצעיר התחיל לטפס עליו. הוא טיפס
וטיפס עד שהגיע כמעט עד השמיים, אך לא
יכול לעלות יותר.

הוא כל כך רצה לראות שוב את טאנאבאטה
שהתבלבל בספירת הסנדלים ועשה אחד פחות
מדי. העץ הפסיק לגדול וידו של הצעיר לא
יכלה להגיע עד השמיים.
"הי טאנאבאטה! טאנאבאטה!" הוא קרא.
"הו! זה אתה!" קראה טאנאבאטה. היא
הושיטה את ידה מבין העננים ומשכה אותו
אליו.
"טאנאבאטה, כל כך התגעגעתי אליך" אמר
הבחור.
הם שמחו מאוד לראות שוב זה את זה.

אבא של טאנאבאטה לא היה מרוצה שבתו
התחתנה עם אדם מהארץ למטה. הוא נתן
לצעיר עבודות קשות כדי לייאש אותו. "תשמור
על שדה האבטיחים האלה ברציפות שלושה
ימים ושלושה לילות" אמר לו "אבל אסור לך
לנסות ולטעום מהם, פן יקרה לך דבר איום."

השמירה ללא אוכל ושתייה הצמיאה מאוד את
הצעיר וביום השלישי הוא לא יכול היה יותר
להתאפק. הוא לקח אבטיח אחד ליד, אך
באותו הרגע הפרי התפוצץ, מים זרמו ממנו
והפכו לנהר גדול. טאנאבאטה נשארה מהעבר
השני של הנהר והוא לא יכול היה להגיע אליה.

שני האוהבים הביטו אחד על השני מעבר לנהר
והפכו לכוכבים, כוכבי אלתאר ווגה. אבא של
טאנאבאטה מרשה להם להיפגש רק פעם
בשנה, בלילה של שביעי ביולי. עד היום שני
הכוכבים מביטים אחד על השני משני הצדדים
של שביל החלב.